

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis
Expositio**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Prima Clausula. Committitur Confessario executio. parag. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

§. VI.

In sexta clausula prohibetur executor aliquid muneris, vel compensationis accipere.

1. ID sanè non solum monet, sed præcipit: sicut enim habet: *Quod si, spreta hac munitione, aliquid muneris, aut premiæ recipias, excommunicationem latam incurras.* Immò interdum, quando scilicet dispensatio conceditur in forma pauperum, id est, sine illa compositione, seu eleemosyna, quam pro divitiis solet taxare datarius, addit Pontifex, ut dispensatio tunc nulla sit.

2. Dubitatur ergo, an nihilominus executor possit accipere, saltem exculenta, & poculenta, quæ paucis diebus consumi solent?

a Sanc. l. 3. Respondet Primò Sanchez, & non posse, quia omne genus muneris vetat Pontifex, ibi (aliquid muneris) intelligit tamen Sanchez, ea mittantur à partibus ante finitam Delegationem, vel cum pacto, seu conventione danni postea.

b Conrad. i. 1. p. 1. p. 2. 7. 4. 6. n. 14. c Per. de matr. d. 48. f. 2. n. 6. e apud Dia- namp; 8. tr. 3. ref. 4. n. 4. l. 1. Sanc. l. num. 15. Counci- li. Lc. 1. Sancti- clausula in litteris Pœ- nit. d. Conrad. idem c. 7. na. 4.

Addit Conradus, *b* ejusmodi executorem debere omnia gratis exhibere; quare, nec pro labore studii, nec pro accessu ad Testes examinandos aliquam possè mercedem accipere.

4. Respondet Secundò Perez et duo affrēns, Primum, per dictam clausulam non prohiberi Officiali aliquid modicum accipere pro laboris impensa in exequenda dispensatione, si illud sit jure, vel consuetudine debitum, quam tamen consuetudinem adesse, difficile putat, quia ejusmodi labor admodum est exiguis.

Secundum, non prohiberi exculenta, & poculenta non magni momenti, cum enim non dentur (ut supponendum est) ad corruptendum Judicem, sed solum, ut majori brevitate suum munus perficiat, non videatur (ait) caderet in dictam prohibitionem.

§. VII.

In septima clausula ponitur: Non obstantibus, &c.

5. Tamerisi hæc clausula: *Non obstantibus Constitutionibus Pontificum:* addatur in

mandato de Dispensando: illa tamen non tollit impedimentum in illo mandato non expressum. Cedit igitur solum illa non obstantia super impedimentum expressum, ut rectè notat ibidem Conradus.

CAPUT XIII.

Explicantur clausulæ Rescripti
Dispensationis pro foro
interno.

1. Indicavimus aliquanto superius, quando occultum est impedimentum, ejus dispensationem peti, & impetrari per viam Penitentiariæ, quæ nec ipsa immédiatè illam expedit, sed committit alteri per litteras sigillatas, quarum præcipias Clauſulas jam expendo.

§. I.

In prima Clauſula committitur Delegato executio.

1. In hac Pontifex, ubi salutationem impertit ei, cui delegat commissionem, requirit in eodem duas qualitates, quarum alterutra deficiente, nulla concedetur a Delegato dispensatio. Et sunt, ipsum esse Doctorem in Theologia; vel in Jure Canonico, &c, eundem esse Confessarium approbatum ab Ordinario. Verba Pontificis hæc sunt: *Decreto viro Confessori Magistro in Theologia, vel Decretorum Doctori ex Approbatibz ab Ordinario.* His autem qualitatibus existentibus, est in potestate dispensandi hunc, vel illum eligere. Sed perpendamus jam utramque qualitatem.

2. Confessario. Olim satis erat, Delegatum hunc esse Confessarium, sed probabile saltem erat, non opus tunc fuisse, ut dispensatio expediretur ab ipso in actu Confessionis Sacramentalis, quia verba Brevis, non clarè hunc rigorem requirebant, hodie vero clare se ferunt, ut non nisi in ipso actu Confessionis Sacramentalis prædictus Confessarius dispenseat, ut cum multis notat Diana p. 1.r. 3. re- na. e fol. 106.

3. Addit idem f. ex Marco Leone, suffi- f. idem ibi- cere, etiam si Confessio sit sacrilega, dum- dem ref. modo 307.

modo ejusmodi sacrilegium non oriatur ex defectu integritatis circa rem, pro qua petitur dispensatio. Sed haec doctrina mihi nimis difficultis est; nam, si requiritur Confessio Sacramentalis, quomodo sacrilega latet et, quae Sacramentalis non est, cum in ea Sacramentum non conficiatur, nec ea Confessio, si sit sacrilega, pars esse Sacra menta possit.

4. Quoniam vero absolute, nomine Ordinarii, ex communione opinione intelligitur Ordinarius loci, quando ejusmodi Confessarius dicitur debere esse approbatus ab Ordinario, de Ordinario loci locutio erit: nam, an aliud benignius dici possit, alibi a investigavimus. Illud certe est sub probabili opinione, an Confessarius approbatus pro Confessionibus, virorum tantum, valeat expedire dispensationes, seu literas directas ad feminas, nam affirmativam sequitur Sanchez b negativam alii apud Dianam, e utrius Dian. i.c. que non improbabiliter.

5. Magistro, &c. Aptus ergo non est Doctor in Jure Civili, neque ii, qui titulum habent Magistri in aliqua Religione, neque ii, qui tantum sunt licentiati, sed soli illi, qui, vel in Theologia, vel in Jure Canonico ad gradum Doctoratus in aliqua Universitate promoti fuerint; hi enim in Sacris Canonibus veniunt nomiae Magistrorum.

6. Non nego interim, ex privilegio aliis id posse concedi, ut concessum est noltris Sacerdotibus Societatis, qui, si sint approbati ab Ordinario, & Deputati ad hoc a P. Gen. vel ad hoc idem Deputati sint ab alio Sacerdoti nostri Superiore, possunt ex d. Privilegio concessio a Gregorio XIII. & modo dicto nobis communicato, vel communicando ab eodem P. Generali, vel Superiore, possunt, inquam, aperire literas Poenitentiariae, & illas exequi. Alios Religiosos qui in hoc Privilegio participant, debere esse approbatos ab Ordinario, & ab ipsorum Generali, vel de ejus licentia a Superioribus Deputatos par modo ad hoc esse debere, recte monet Sanchez e quia haec sunt necessariae conditiones requisita in corpore dicti Privilegii Gregorii XIII.

7. Inquires. Si Confessarius ritè electus à supplicante aperiat legitimè literas, judicerque, non posse concedi dispensationem, quia putat v.g. ob aliquod caput, causam non verificari, atque adeò literas esse subreptitas,

poteritne similis Confessarius si judicet causam verificari, vel ille idem Confessarius, si te maturius expensa, mutet sententiam, iterum negotium resumere, & dispensare?

8. Respondeo. Utrumque posse esto non posse, contendat Marcus g Leo. (Opinio enim, 8. manu vel error alterius non debet obstare suppli- 17. manu cantि.

9. Neque obstat Primò, literas fuisse aper- 1. p. 1. 2. tias ab alio, quia, per apertione materialem, 2. p. 1. 2. 3. five à Confessario, sive etiam forte à Laico, b. Cagno factam, non amittunt literas valorem suum, 1. m. 3. & quando Confessario injungitur, ut literas p. 1. 3. aperiat, intelligitur de formalia apertione, id nu. 3. est, cum facultate dispensandi.

10. Neque obstat Secundò, quod Delegatus, data lentezia, jam functus fuerit officio suo, unde nihil amplius possit, ut diximus supra, non obstat, inquam, quia ibi res veritatur in foro externo, pro quo Delegatus generaliter se debet secundum rationem fori exteri, quod in Jure non admittit redditum ad eandem causam, data semel sententia. Athies agitur in foro interno conscientiae, cuius natura est, ut, vel idem Confessarius mutando prudenter consilium, vel alius, secundo opinionem probabilem, possit mutare permeiorum considerationem judicium, & absolvere,

11. Ex hac doctrina clare sequitur, Confessario electo, forte antequam tibi dispensationem expedierit, defuncto, posse a te eligi alium similem. Unde vides, commissiones ha pro foro interno semper esse similes (nisi à Superiori restringantur) commissionibus realibus, quæ ut supra k dixi, transirent in successorem, atque adeò in casu nostro commissio transibit in successorem à te legitimè electum.

§. II.

In secunda clausula committitur Veritatem indagatio.

1. In jungitur hic Confessario, ut is diligenter se informet de veritate causa propositæ: Si ergo illi ea constet, jam sufficien tem veritatem indagatam habet, ut supra diximus in simili.

2. Ejusmodi autem informatio cum nunc sit pro dispensatione in foro conscientiae, e- jusdem